

8 разслабени и хроми исцѣлени быхъ. И станъ
9 радость голѣма въ онзи градъ. А въ градъ-тъ
отъ по напрѣдъ имаше нѣкой си человекъ на
име Симонъ, който правѣше магіи, и омаюваше
народъ-тъ Самарійскій, като казуваше себе си
10 че е великъ нѣкой си: На когото всички отъ
малкъ до голѣмъ давахъ вниманіе и казува-
11 хъ: Тойзи е велика-та сила Божія. И внимава-
хъ на него, по това че доста врѣме бѣше гы
12 омаювалъ съ магіи-тъ си. Но когато повѣрувахъ
въ Филиппа, който благовѣствоваше за царство-
то Божіе, и за име-то Іисусъ Христово, крыща-
13 вахъ ся мъжіе и жены. И самъ си Симонъ по-
вѣрува, и покръстенъ намѣрваше ся всякога при
Филиппа, и като гледаше че ставать знаменія
14 и чудеса голѣмы, удивяваше ся. А като чухъ
апостоли-тъ които бѣхъ въ Іерусалимъ, че Са-
марія пріе слово-то Божіе, проводихъ имъ Пе-
15 тра и Іоанна, Които като слѣзохъ, помолихъ
16 ся за тѣхъ, за да пріимжтъ Духа Святаго. (За-
щото не бѣ слѣзлъ още ни на одного отъ тѣхъ
Духъ Святой, но само бѣхъ крѣстени въ име-то
17 Іисусъ Христово.) Тогазъ възлагахъ рѣцѣ на
18 тѣхъ, и пріимахъ Духа Святаго. А като видѣ
Симонъ че съ възлаганіе-то на апостолеky-тъ
рѣцѣ ся даваше Святой Духъ, принесе имъ
19 сребро, и казуваше: Дайте и на мене тѣзи
власть, щото върхъ когото възложъ рѣцѣ, да
20 пріима Духа Святаго. А Петръ му рече: Сре-
бро-то ти съ тебе наедно въ погыбель да бѣде;
защото си възмнѣлъ че даръ-тъ Божій съсь сре-
21 бро ся придобыва. Ты нѣмашъ часть нито дѣлъ
въ това, защото сърдце-то ти не е право прѣдъ
22 Бога. За то покай ся отъ тѣзи твоѣхъ злобъ, и
моли ся Богу, дано бы ти ся простилъ тойзи на
23 сърдце-то ти помыслъ; Понеже тя гледамъ че
си въ жълчкѣхъ на горестъ и въ свѣрскѣхъ на не-